

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/31/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8311010697
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8311010697.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Emila Dubňanského a JUDr. Petra Tobiáša na verejnom zasadnutí konanom 13. januára 2016 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), d) Tr. poriadku na podklade odvolania obž. L. L. zrušuje rozsudok Okresného súdu Humenné z 12. marca 2014, sp. zn. 4T/165/2011.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obž. L. L., nar. XX. Y. XXXX v L., trvale bytom L., L. ul. č XXXX/XXB, L.,

oslobodzuje

1) podľa § 285 písm. a) Tr. poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné z 15. decembra 2011, sp. zn. 1Pv 515/11, ktorá na neho bola podaná pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že od mesiaca apríl 2011 až do 14. septembra 2011 sa viackrát v byte na ulici U. v L., ktorý mal prenajatý, a na iných miestach pred H. Y., s ktorou v tom čase udržiaval intímny vzťah vyhrážal, že zabije jej manžela Y. Y., že ho podreže a odreže mu hlavu, o ktorých vyhrážkach manželovi povedala, takým istým spôsobom sa vyhrážal telefonicky Y. Y. aj dňa 10. septembra 2011 vo večerných hodinách, keď sa poškodených Y. nachádzal vo svojom byte v L., na ul. L. č. XXXX/XX a usmrtením sa Y. Y. vyhrážal aj dňa 22. septembra 2011, keď tento stál spolu so svojou manželkou H. Y. na balkóne svojho bytu takým spôsobom, že sediac vo vozidle zn. E. XX, e. č. L. D., zaparkovanom pod balkónom pohybom ruky naznačoval, že mu odreže hlavu, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, a

2) podľa § 285 písm. b) Tr. poriadku spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné z 15. decembra 2011, sp. zn. 1Pv 515/11, ktorá na neho bola podaná pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že dňa 14. septembra 2011 o 11:08 hod. sa Y. Y. tiež telefonicky vyhrážal, že mu odreže hlavu, pričom vtedy sa poškodený nachádzal v pohostinstve „U Cvana“ v obci Stakčín a spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné z 15. augusta 2012, sp. zn. 1Pv 625/11, ktorá na neho bola podaná pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktorý mal spáchať tak, že presne nezisteného dňa v mesiaci máj 2011 v čase okolo 22:00 hod. si telefonicky privolať Taxi službu pred bar Café Goriziana v Snine a potom, ako vozidlo taxi služby došlo pred uvedený bar, prišiel k vozidlu, v ktorom ako vodič sedel Y. V., ktorému po predchádzajúcej slovnej roztržke začal vulgárne nadávať a následne na strane vodiča otvoril dvere a fyzicky ho napadol tak, že pästami ho udieral do oblasti tváre, kde Y. V. sa fyzickému napadaniu bránil a snažil sa zatvoriť dvere vozidla, načo L. L. začal doňho kopať a snažil sa ho rukami vytiahnuť von z vozidla, čo sa mu však nepodarilo a znovu Y. V. začal udierať do hlavy, kde sa Y. V. nakoniec podarilo s týmto vozidlom ujsť preč, kde týmto skutkom utrpel zranenia, lekárske ošetrenie však nevyhľadal, pretože skutky nie sú trestnými činmi.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Humenné rozsudkom z 12. marca 2014, sp. zn. 4T/165/2011, uznal obž. L. L. vinným v bode 1) z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona a v bode 2) z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, ktoré mal spáchať tak, že

1) od mesiaca apríl 2011 až do 14. septembra 2011 sa viackrát v byte na ulici U. v L., ktorý mal prenajatý, a na iných miestach pred H. Y., s ktorou v tom čase udržiaval intímny vzťah vyhrážal, že zabije jej manžela Y. Y., že ho podreže a odreže mu hlavu, o ktorých vyhrážkach manželovi povedala, takým istým spôsobom sa vyhrážal telefonicky Y. Y. aj dňa 10. septembra 2011 vo večerných hodinách, keď sa poškodený Y. nachádzal vo svojom byte v L., na ul. L. č. XXXX/XX a dňa 14. septembra 2011 o 11:08 hod. sa mu tiež telefonicky vyhrážal, že mu odreže hlavu, pričom vtedy sa poškodený nachádzal v pohostinstve „U Cvana“ v obci Stakčín, usmrtením sa Y. Y. vyhrážal aj dňa 22. septembra 2011, keď tento stál spolu so svojou manželkou H. Y. na balkóne svojho bytu takým spôsobom, že sediac vo vozidle zn. E. XX, e. č. L. XXXAR, zaparkovanom pod balkónom pohybom ruky naznačoval, že mu odreže hlavu,

2) presne nezisteného dňa v mesiaci máj 2011 v čase okolo 22:00 hod. si telefonicky privolala Taxi službu pred bar Café Goriziana v Snine a potom, ako vozidlo taxi služby došlo pred uvedený bar, prišiel k vozidlu, v ktorom ako vodič sedel Y. V., ktorému po predchádzajúcej slovnej roztržke začal vulgárne nadávať a následne na strane vodiča otvoril dvere a fyzicky ho napadol tak, že päšťami ho udieral do oblasti tváre, kde Y. V. sa fyzickému napadaniu bránil a snažil sa zatvoriť dvere vozidla, načo L. L. začal doňho kopať a snažil sa ho rukami vytiahnuť von z vozidla, čo sa mu však nepodarilo a znovu Y. V. začal udierať do hlavy, kde sa Y. V. nakoniec podarilo s týmto vozidlom ujsť preč, kde týmto skutkom utrpel zranenia, lekárske ošetrenie však nevyhľadal.

Za to mu uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 41 ods. 1 Tr. zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zákona zohľadniac priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. h) Tr. zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvadsať mesiacov, výkon ktorého podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmienienečne odložil na skúšobnú dobu, ktorú podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určil na dva roky.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol jednotlivým stranám trestného konania oprávneným podať proti nemu odvolanie oznámený 12. marca 2014 vyhlásením v ich prítomnosti, podal obž. L. L. prostredníctvom obhajcu 26. marca 2014 odvolanie tvrdiac, že skutky, z ktorých bol uznaný za vinného sa nestali, resp. nie sú trestnými činmi.

V dodatočne predložených dôvodoch obžalovaný namieta, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym záverom a že nebolo preukázané spáchanie ani jedného zo štyroch dielčích skutkov obžaloby v časti prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona. Zopakoval pritom, že sa Y. Y. nikdy nevyhrážal zabitím ani telefonicky, ani pred H. Y. a ani žiadnymi gestami. Tvrdenia H. Y., s ktorou udržiaval intímny vzťah, sú nepravdivé. Rovnako nepravdivými sú aj výpovede Y. Y. a svedkov, cieľom ktorých je pomsta za jeho vzťah s menovanou a z jej strany pomsta za to, že sa s ňou rozišiel. Osobitne pritom poukázal na to, že hoci H. Y. ako aj ostatní svedkovia krivo vypovedali, že má zbraň, žiadna u neho nájdená nebola. Vyslovil tiež názor, že ani jeden z dielčích skutkov obžaloby v časti prečinu nebezpečného vyhrážania nie je prečinom, nakoľko nebolo preukázané, že by sa inému vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a že by spáchal čin závažnejším spôsobom konania. Zotrval tiež na stanovisku, že na svedeckú výpoveď H. Y. z 23. septembra 2012, ktorú prvostupňový súd prečítal, nemal súd prihliadať a to z dôvodu porušenia zásady kontradiktórnosti ako aj jeho práva na obhajobu. Aj v prípade, že by prvostupňový súd na túto výpoveď prihliadal, táto nie je podľa odvolateľa vierohodným dôkazom jeho viny a to vzhľadom na podstatné rozpory, na ktoré zároveň poukázal.

Pokiaľ ide o druhý skutok obžaloby posúdený ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, má odvolateľa na rozdiel od súdu prvého stupňa za to, že výpovede svedkov sú rozporné a pre uznanie jeho viny nepostačujúce. Poukazujúc na časti jednotlivých výpovedí tvrdí, že výpoveď poškodeného je nepravdivá a účelová a jeho snahou je pomsta voči nemu, keďže s poškodeným v minulosti spolupracoval, tento si neplnil svoje povinnosti a preto s ním spoluprácu ukončil. O účelovosti a

nepravdivosti výpovede poškodeného svedčí podľa odvolateľa i to, že poškodený po údajnom napadnutí nevyhľadal lekárske ošetrovanie, ani na neho nepodal žiadne trestné oznámenie, ale urobil tak až po takmer šiestich mesiacoch. V závere pritom uviedol, že aj keby jeho konanie napĺňalo po formálnej stránke všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, absentuje v ňom materiálny znak v zmysle § 10 ods. 2 Tr. zákona, keď skutok, pre ktorý je vedené trestné stíhanie, nedosahuje takú mieru závažnosti, ktorá by pri naplnení formálnych znakov odôvodňovala jeho kvalifikovanie ako prečinu.

V podstate z týchto dôvodov obž. L. L. navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na konanie a rozhodovanie prvostupňovému súdu.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd preskúmal na podklade uvedeného odvolania, ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, v súlade s § 317 ods. 1 Tr. poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo.

Po takto vykonanom prieskume a po doplnení konania dôkazmi nevyhnutnými na to, aby mohol o podanom odvolaní rozhodnúť, dospel krajský súd k záveru, že odvolanie obž. L. L. je dôvodné, pretože okresný súd sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, v dôsledku čoho bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Pokiaľ ide o trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. poriadku, odvolateľ ho mal spáchať štyrmi čiastkovými útokmi tak, že (1) od mesiaca apríl 2011 až do 14. septembra 2011 sa mal viackrát v byte na ul. U. v L., ktorý mal prenajatý, a na iných miestach pred H. Y., s ktorou v tom čase udržiaval intímny vzťah, vyhrážať, že zabije jej manžela Y. Y., že ho podreže a odreže mu hlavu, o ktorých vyhrážkach mala menovaná manželovi povedať, (2) takým istým spôsobom sa mal vyhrážať telefonicky Y. Y. aj 10. septembra 2011 vo večerných hodinách, keď sa poškodený Y. mal nachádzať vo svojom byte a (3) 14. septembra 2011 o 11:08 hod. sa mu mal tiež telefonicky vyhrážať, že mu odreže hlavu, pričom vtedy sa poškodený mal nachádzať v pohostinstve „U Cvana“ v obci Stakčín a napokon (4) usmrtením sa Y. Y. mal odvolateľ vyhrážať aj 22. septembra 2011, keď tento mal stáť spolu so svojou manželkou H. Y. na balkóne svojho bytu, a to takým spôsobom, že sediac vo vozidle zn. E. XX, e. č. L. XXXAR zaparkovanom pod balkónom mal pohybom ruky naznačovať, že mu odreže hlavu.

V tejto súvislosti treba poukázať na to, že krajský súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí z 5. septembra 2013, sp. zn. 8To/22/2012, konštatoval, že úvahy prvostupňového súdu týkajúce sa hodnovernosti jednotlivých svedkov a tiež závažnosti konania kladeného obžalovanému za vinu vyznievajú síce logicky, sú však predčasné, keďže vychádzali z nesprávneho predpokladu, že výpoveď svedkyne H. Y. z prípravného konania nie je v konaní pred súdom procesne použiteľná.

V rámci opätovného prejednania veci súd prvého stupňa v súlade s pokynom nadriadeného súdu prečítal zápisnicu o výsluchu menovanej svedkyne (k procesnej použiteľnosti tohto dôkazu sa odvolací súd vyjadril už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí a na tomto svojom stanovisku zotrváva). Zohľadniac takto doplnené dokazovanie dospel ale odvolací súd, na rozdiel od okresného súdu, k záveru, že predmetná výpoveď nie je spôsobilá zvrátiť pôvodný správny záver prvostupňového súdu, že spáchanie troch čiastkových útokov, ktorých sa mal obžalovaný dopustiť od apríla 2011 do 14. septembra 2011, 10. septembra 2011 a 22. septembra 2011, nebolo dokázané a čiastkový útok, ktorého sa obžalovaný dopustil 14. septembra 2011 nie je trestným činom.

V tejto súvislosti je nutné poukázať na to, že svedkyňa H. Y. síce na jednej strane tvrdí, že obžalovaný sa vyhrážal, že zabije jej manžela, čo u nej vyvolalo obavy, že to vykoná a preto s ním ostávala, na strane druhej ale potom, čo vyšiel najavo jej pomer s obžalovaným, neváhala sa k nemu nasťahovať a to aj s maloletým dieťaťom a vzápätí (iba po štyroch dňoch) sa napriek ňou tvrdeným obavám, že keď obžalovaného opustí, tento vyhrážky vyplní, vrátila k manželovi.

Už tieto rozpory spochybňujú hodnovernosť jej výpovede a naznačujú, že šlo o účelovú výpoveď motivovanú snahou obnoviť spolužitie s manželom. V prospech tohto záveru svedčí podľa odvolacieho súdu aj aktuálny postoj tejto svedkyne, ktorá tvrdiac, že obžalovaný je naďalej jej dôverným priateľom, opakovane odmietla vo veci ďalej vypovedať.

Za takejto situácie sa odvolací súd plne stotožnil s pôvodnými, vo všetkých smeroch logickými a presvedčivými závermi prvostupňového súdu, tak ako sú tieto uvedené v odôvodnení jeho uznesenia z 15. mája 2012, a v podrobnostiach na ne v celom rozsahu odkazuje.

Pokiaľ ide o trestný čin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, niet sporu o tom, že k tomuto došlo. Uvedené vyplýva nielen z výpovede pošk. Y. V., ale i z výpovedí priamych svedkov incidentu M. U., T. Q. a V. Q..

Svedkovia M. U. a T. Q. ale popísali pred okresným súdom konflikt výrazne miernejšie, než poškodený. Poškodený totiž tvrdí, že ho obžalovaný opakovane udieral päťami oboch rúk do oblasti tváre, trikrát ho kopol do ľavej strany rebier, snažil sa ho vytiahnuť z auta a pritom ho stále udieral. Naproti tomu uvedení svedkovia v podstate uviedli, že šlo o roztržku, pri ktorej obžalovaný a poškodený na seba niečo kričali, následne sa navzájom naťahovali, pričom podľa svedkyne U. obžalovaný poškodeného fackoval, nevedela však uviesť kto s bitkou začal.

Hodnovernosť výpovede poškodeného, pokiaľ ide priebeh a intenzitu útoku obžalovaného pritom spochybňuje aj fakt, že nevyhľadal lekárske ošetrenie, hoci podľa ním popisovaného útoku musel utpieť početné zranenia, a skutok oznámil polícii až po niekoľkých mesiacoch. Aj to nasvedčuje tomu, že útok obžalovaného, ktorý je predmetom konania, nebol tak intenzívny, ako ho popisuje poškodený, ale tento sa stal tak, ako to uvádzajú už zmienení svedkovia. Nimi popisovaný útok obžalovaného však nie je podľa odvolacieho súdu natoľko závažný, aby ho bolo možné posúdiť ako prečin výtržníctva, ale tento by mohol byť posúdený iba ako priestupok.

Keďže vzhľadom na uplynulý čas postúpenie veci už nie je možné, odvolací súd v tejto časti oslobodil obžalovaného, pretože skutok nie je trestným činom.

Tieto dôvody viedli krajský súd k tomu, že na podklade odvolania obž. L. L. zrušil napadnutý rozsudok a sám rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.